

Vides no viscudes

« Jo volia ser poeta!

« Jo... m'hauria agradat ser un gran metge!

« Jo no he sabut mai exactament què volia ser. M'he passat els anys intentant saber per a què serveixo jo. M'ho preguntava, amb angoixa, les nits prèvies a l'accés a la universitat. I m'ho tornava a preguntar quan veia la determinació en els ulls i les vides dels meus companys d'estudis. Alguns avançaven amb pas ferm cap a un futur que semblava estar-los esperant. Com si tot fos ja escrit i seguís les pautes d'un guió cinematogràfic. Ells; havien nascut per acomplir un destí, seguir, perpetuar, realitzar alguna cosa que ja existia fora d'ells. Jo vivia, i continuo vivint, en la incertesa, la indefinició, el buit del «no sé».

« M'encanta la poesia! He llegit i rellegit paraules, versos, escrits, biografies, vides i drames de poetes de totes les èpoques, de tots els països. He après moltes llengües per poder-los llegir en la seva llengua, sense cap altre filtre, per sentir-m'hi més a prop. La paraula... Tan a frec i tan freda i distant. M'hauria agradat ser poeta... escriptor. Però no he trobat mai el camí per a comunicar-me. No sé escriure; no sé què escriure, no sé com escriure. No sóc el vehicle de res. No faig de pont entre cap distàncies. Només puc llegir per sentir-

me a prop de la meva derrota. De vegades em dic que no he tingut temps per dedicar-m'hi. D'altres em consolo dient-me que la vida decideix per nosaltres els camins que ens toca seguir. L'ambient condiciona... M'ho dic per donar-me alè; per no ser massa sever amb mi mateix; per tenir una excusa per poder continuar vivint aquesta vida, la meua d'empleat d'una multinacional, que no he escollit. No tinc el coratge, ni les possibilitats de cercar aquella altra vida, també meua, que no he viscut.

« Jo volia ser un gran cirurgià. No aquest senzill i mediocre metge de poble. M'agrada el contacte amb la gent. Estic satisfet de la feina que faig i també de com l'estic realitzant. Tinc la valoració i l'estima dels meus veïns i sé que sóc útil. Però jo volia ser un gran cirurgià! Un d'aquells que operen a cor obert, que han de prendre decisions decisives tot sols. Un d'aquells que investiguen i que són l'últim recurs d'històries impossibles. Jo tampoc no he viscut la meua vida desitjada. En canvi estic vivint el que la vida m'ha ofert.

« Escollir! Escollir una vida i deixar-se portar per una altra. Mentrestant, l'altra, la vida no viscuda, aquest buit tan gran, és, potser, l'única realitat certa.

